

[Elisabeth Bruun Olesen]

gede funktioner behøver man ikke megen efteruddannelse til, så resultatet vil blive den fleksible kvinde, der sidder og arbejder hjemme hele sit liv. Man kan risikere at opleve en udvikling i den retning, at al den slags arbejde efterhånden vil være hjemmearbejde. Samtidig vil man kunne risikere, at lønnen også falder for dem, der ikke arbejder derhjemme, men arbejder på hovedkontoret, for de vil hele tiden have den trussel hængende over sig, at man sender arbejdet hjem, hvis de ikke makker ret, og hvis de stiller for store krav til lønnen. Så man kan risikere i fremtiden, at der ikke bliver noget fuldtidsarbejde uden for hjemmet at få. I dag har vi en udvikling i Sverige, hvor det faktisk er svært at få et fuldtidsarbejde for en kvindelig HK'er på grund af deltidarbejdet. Man kan frygte – jeg siger ikke, det bliver sådan – at den udvikling vil ske inden for hjemmearbejdet for kvinder.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Bo Kristensen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Jeg synes, fru Elisabeth Bruun Olesen glemmer, at teknikken i 1930'erne holdt i 20–25 år, i 1950'erne holdt i 10–15 år, i 1970'erne holdt i en 5–10 år og her i 1980'erne vel er nede på, at den skal skiftes ud igen efter 5–7 år, så det er ikke et helt liv. Der sker teknologiske udskiftninger i et helt andet tempo, som gør det nødvendigt, at der er en sammenkædning imellem virksomheden og den enkelte lønmodtager, også i det tilfælde, vedkommende sidder hjemme.

Hvad angår spørgsmålet om fuldtidsjob for HK'ere i Sverige, kunne det tænkes, at man havde nogle særlige arbejdsmarkedsforhold i Sverige, som gjorde, at det kostede ekstra for de virksomheder, der havde fuldtidsbeskæftigede.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fru Elisabeth Bruun Olesen for en kort bemærkning, og derefter vender vi tilbage til ordførerrækkefølgen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu taler hr. Bo Kristensen om, at teknologien udvikler sig meget hurtigere nu, og at man derfor hurtigere skal have efteruddannelse. Dertil vil jeg sige, at efteruddannelse til at betjene og indtaste på ETB-apparat ikke tager ret lang tid; på nogle kurser tager det 3 dage, på nogle 1 dag og på nogle en uge, alt afhængig af kursets størrelse og omfang. Så det er ikke meget efteruddannelse, de kvinder skal have. De skal hvert 5. år på sådan et efteruddannelseskursus i 3, 5 eller 10 dage; så kan de fortsætte med at sidde derhjemme. Det er det, der bliver virkeligheden.

Hanne Severinsen (V):

Når man ser på selve ordlyden af forespørgslen, synes jeg, det kunne være en meget nyttig debat, men når man så hører forespørgeren komme med sit sortmaleri, synes jeg, det er helt trist, at vi ikke fik en debat, dengang man skulle indføre ilden som teknik, for så går jeg ud fra, at vi også havde fået en fantastisk debat om, hvor forfærdelige følger det hele kunne få.

Det er nok rigtigt, at dette her er noget, der optager befolkningen meget, og jeg tror også, at det er nyttigt, at vi debatterer, hvad der kan ske både på det ligestillingsmæssige, på det beskæftigelsesmæssige og det arbejdsmiljømæssige område. Jeg vil tillade mig at tage det i omvendt rækkefølge, nemlig først arbejdsmiljøet.

Det er klart, at den ny teknik både kan betyde gode og dårlige udviklingsmuligheder, alt efter hvordan vi anvender den; sådan har det altid været med ny teknik. Som vi har været inde på tidligere på dagen, da vi diskuterede arbejdsmiljø, er det jo en god ting, at industrirobotter overtager meget dårlige job, som også kan være livstruende. Det er også en god ting, at det sker inden for kontorsektoren, for selv om det måske ikke er livstruende job, der forsvinder dér, er der i hvert fald mange job, der har været kedelige registreringsopgaver, opgaver med at skrive breve om, opgaver med at redigere ting, som kan gøres meget nemmere på en tekstbehandlingsmaskine.

Der er mange gode ting ved teknikken, men det er klart, at der også er nogle, som frygter, hvad der sker; nogle får hovedpine,